meū ſi vero ſanct⁹ nō eſt incolumis
euadam. Ludo finito vt ei⁹ oratio
fieret in pccm nepoti ſuo iniuriā in
ferebat ⁊ ille gladiū arripiens i vi
ſcera patrui tranſfixit ⁊ ꝓtinus in
terfecit. ¶ Vir quidā crure ſic ꝑdi
to erat vt nllatenꝰ moueꝛ poſſꝫ ſcm
Frāciſcū trib⁹ vocib⁹ inclamabat.
Adiuua me ſancte Franciſce mēoꝛ
deuotionis ⁊ ſeruicij qđ tibi impē
di In aſino te portaui ſanctos pe
des tuos et manus tuas oſculat⁹
fui ⁊ ecce morior dolens hmōi dı
riſſimo in cruciatu. Mox qꝫ ille ſibi
apparens cū puulo baculo q̄ thau
in ſe figurā habebat locuꝫ doloris
tetigit ⁊ fracto apoſtemate ꝓtin⁹
ſanitatē rcepit. Et ſꝑ ſignū thau ſuꝑ
locū remanſit. Hoc ſigno ſcs Fra
ciſcus lras ꝯſueuerat cōſignare
Cū in caſtro pomacio in mōtanis
apulie quedā puella patri ⁊ matri
vnica mortua eſſet. et mr ſco Fran
ciſco deuota nimia triſticia fuiſſꝫ ab
ſorpta apparuit ei ſcs dicens Noli
flere qꝛ lucerne lumen qđ deplo
ras extinctū in ea ē interceſſione red
denduꝫ Mater igit ſumpta fiducia
nō ꝑmiſit corp⁹ extinctū efferri ſed
ſācti Frāciſci nomē inuocās ⁊ mor
tuā filiā apprehendēs eā incolumē
alleuauit. ¶ In vrbe romana cum
paruul⁹ đ feneſtra palacij cecidiſſꝫ
et penit⁹ expiraſſꝫ beat⁹ Franciſc⁹
ab oibus inuocat et vite ꝓtin⁹ re
ſtituit ¶ In ciuitate ſueſſa cuꝫ que
dam dom⁹ corruens iuueneꝫ quen
dā extinxiſſet ⁊ cadauer iā in lecto
ad ſepeliendū poſuiſſent mr beatū
Franciſcū tō deuotione q̄ poterat
inuocabat ⁊ ecce circa mediā noctē
puer oſcitabat ⁊ ſanus ſurrexiſſet.
⁊ in verba laudis prorupit ◆ Fra
ter Jacobus reatinus cum in naui
culā quadā fluuiū quēdam ꝑtranſ
iſſet cuꝫ fratribus ⁊ ſocijs iam ſuꝑ
ripaꝫ poſitis poſtremo ſe ad exitū
ꝑpararet naui reuoluta ipſe in fun
dū fluminis ē immerſus. Fratrib⁹
igit ꝓ deliberatione ſummerſi bea
tū Franciſcū inuocantib⁹ ipſo etiā
corde qđ poterat beati Franciſci
auxiliū implorante ecce dictus frat
ꝑ ꝓfundū ſiccum perambulabat. ⁊
demerſam nauiculā capiens cū ea
peruenit ad litus. veſtimenta enim
eius madida nō fuerunt. nec aque
gutta ad eius tunicā ꝑ-imauit.

De ſancta Pelagia

Pelagia ꝑma feminaruꝫ an
thiochie ciuitatis rebus et
diuicijs plēa. corꝑe pulcer
rima habitu ambicioſa ⁊ vana ani
mo et corpore impudica quadā vi
ce ꝑ ciuitatē cum ambitione maxia
tranſibat ita vt nihil ſuꝑ eā niſi au
rum et argentū ⁊ lapides ꝑcioſi vi
derent ita vt quocunqꝫ iret aerē di
uerſorū aromatum odore repleret
quā ꝑcedebat et ſequebat multitu
do pueroꝝ et puellaꝝ qui et ipſi ꝑ
claris erāt veſtimentis induti. quā
quidē ſanct⁹ pater nomine Nonn⁹
epiſcopus diopoleos q̄ nunc clari
ata vocat. videns amariſſime flere
cepit ex eo illa ꝙ maiorē hēbat cu
rā placere mundo. qꝫ ipſe haberet
placere deo. ꝓcidens qꝫ ſuper pa
uimentum faciem ſuā cum terra ꝑ
cutiebat. et ipſam terram lacrimis
rigans dicebat Altiſſime de⁹ igno
ſce mihi peccatori. quia vnius diei

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

meretricis ornat⁹ toti⁹ vite mee in/
duſtriā ſupauit Ne me dñe confun
dat meretricis ornat⁹ totius vite
ante conſpectum tremende maie/
ſtatis tue Illa pro terrenis ſummo
ſe ſtudio ornanauit. ego tibi imor
tali domino placere propoſui et p
meam negligentiam non impleui.
Dixitqȝ his qui ſecum erant In ve
ritate dico vobis φ deus hanc in
iudicio cōtra nos ꝓducturus eſt.
qm̄ hec tā ſollicite ſe depigit vt ter
renis amatorib⁹ placeat et nos ce
leſti ſpōſo placere negligim⁹ Dum
hec et ſimilia adiceret ſbito obdor
miuit Viſūqȝ eſt ei φ quedaȝ colū
ba magna fetita nimis circa eū ce
lebrantē volaret Qui dū cathecu/
minos abire p̄cepiſſet columba diſ
paruit et poſt miſſaȝ rediens et ab
epō in vaſe aque merſa munda et
candida exiens taȝ alte volauit φ
videri non potuit Euigilans ergo
dum q̄daȝ vice ad ecc̄iaȝ ꝓcedens
p̄dicaret et pelagia p̄ſens eſſȝ. ado
ꝯpūcta eſt φ ei lr̄as p nunciū miſit
dicens Sancto epō diſcipulo xp̄i.
pelagia diſcipula diaboli Sic vere
xp̄i diſcipulus ꝯprobaris q̄ vt au/
diui ꝓ miſeris peccatorib⁹ de celo
deſcendit. me peccatricē ſed penitē/
tē ſuſcipe digneris Cui ille remiſit.
Rogo vt humilitatē meā nō temp
tes. qr hō peccator ſuȝ Si vero ſal
uari deſideras. ſoluȝ me videre nō
poteris. ſed inter alios me videbis
Cumqȝ ad eū coram plurib⁹ adue/
niſſet. pedes ei⁹ apprehēdit et ama
riſſime flens dicere cepit Ego ſum
pelagia pelag⁹ iniq̄tatis exundās
fluctibus peccatorum Ego ſum p
ditonis abiſſus. ego vorago et la
queus anima rum Multos decep/
os decepi que nunc cuncta perhor
rui. Tunc epiſcopus eam interro/
gauit dicēs. qd̄ eſt tibi nomē? Cui
illa A natiuitate pelagia vocor. ſed
ꝓpter veſtimētorū pōpaȝ hoīes me
margaritā appellāt Tūc eps̄ eā cle
ment̄ ſuſcipiēs pniaȝ ſalutarē iniū/
xit. et i dei timore diligent̄ inſtruxit
et ſacro baptiſmate r̄generauit. dia
bol⁹ āt ibidē clamabat dicēs O vi
olētia quā patior ab h̄ ſuo dei de
crepito. o violētia. o ſenectus mala
maledict⁹ dies in q̄ ꝯtrari⁹ nat⁹ es
m̄ qr ſpeȝ meā mariaȝ abſcidiſti. q̄/
dā inſup nocte cū pelagia dormirȝ
dyabol⁹ ad eā venit ⁊ eā excitans
dixit ſibi. Dn̄a margaritha q̄d vn
q̄ȝ tibi malefeci. nūquid nō omnib⁹
diuicijs et glīa te ornaui. queſo dic
m̄ in q̄ te ꝯtriſtaui et tibi ꝓtin⁹ ſatiſ
faciā. tm̄ obſecro ne me deſeras ne
opprobriū xp̄ianis efficiar. Ipa āt
ſe ſignauit ⁊ in dyabolū inſufflauit
et ſtati euanuit. die tertia oīa q̄ ha
bebat ꝯgregauit et paupib⁹ t̄buit
Poſt aliq̄t aūt dies cūctis ignorā
tib⁹ pelagia in nocte aufugit et in
mōteȝ oliueti deuenit vbi habituȝ
heremite accipiens. in parua cella
ibidē ſe collocauit. et deo in multa
abſtinentia ſeruiuit Maxime auteȝ
fame ab hoīb⁹ habebat̄. ac frater
pelagius dicebat̄ Poſt h̄ quidam
dyacon⁹ ſup̄dicti epī iheroſolimaȝ
canſa viſitādi loca ſancta aduenit
Cui eps̄ ait. vt poſt ſāctorū locorū
viſitationē quendā monachuȝ no
mine pelagiuȝ quereret et ip̄m viſi
taret. cū ver⁹ ſuus dei eſſet Q̄d cū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ille feciſſet. mox ab illa cognitus ne
quaquã ipſam ꝓpter nimiã maciez
cognouit. Cui dixit Pelagia. Hẽs
ne epm̃. Et ille etiã dñe. Et illa oret
ꝓ me ad dominũ qꝛ vere chriſti a/
poſtolus eſt. Recedens aũt die ter
tia ad eius cellam rediȷ̃t. et cum ad
hoſtiũ percuſſiſſet ꝛ nullus ſibi ape
ruiſſet feneſtram aperuit et mortu
um vidit. currẽs qꝫ cum hoc epiſco
po nunciaſſet epũs ꝛ clerus om̃es
qꝫ monachi ↄuenerunt. vt tam ſan/
cto viro exequias celebrarẽt. Cũqꝫ
de cella corpus ei⁹ extraxiſſent rep
pererũt ꝙ mulier eſſet et plurimum
admirantes deo gratias reddide
runt et corpus ſanctũ honorifice ſe
pelierunt. Obȷ̃t aũt die octauo in/
trante octobre circa annos domi/
ni. z 8 o.

De ſancta Margarita dicta Pela/gius.

Margarita dicta Pelagius
virgo pulcerrima diues et
nobilis tanta fuit parentũ
ſolicitudie cuſtodita ꝛ optimis mo
ribus inſtructa tãtaqꝫ pudicicie ho
neſtate vigebat ꝙ ab homib⁹ mo/
dis omnibus renuebat videri. De/
niqꝫ a quodam adoleſcente nobili
in ↄiugium querit̃. et vtriuſqꝫ parẽ
tis aſſenſu cũcta nuptȷ̃s neceſſaria
cum immenſa diuiciarũ et deliciaꝝ
gloria preparant̃. Cuz vero nupti
arũ dies aduenilſz ꝛ iuuenes ꝛ pu
elle et cũcta ſimul nobilitas añ tha
lamũ iam paratũ nuptiaꝝ feſta cũ
gaudio celebrarent ꝟgo deo inſpi/
rante ↄſiderãs damnuz ꝟginitati.
tam damnoſis plauſib⁹ comparari
ꝓſtrata in terrã cũ lacrimis gloriã
virginitati ꝛ nuptiarũ moleſtias
tanta in corde ſuo ↄpenſatione vi
brauit ꝙ omnia hui⁹ vite gaudia
quaſi ſtercora reſpuebat. Inde il
la nocte a viri ↄſortio ſe abſtinens
media nocte deo ſe recommẽdans
tonſis crinibus in viri habitu clam
aufugit. Longe autẽ ad quoddam
monaſterium veniens. ꝛ fratrẽ Pe
lagiuz ſe appellans ab abbate rece
ptus eſt et diligenter inſtruct⁹. Qui
tam ſancte ac religioſe ſe habuit ꝙ
defuncto ſanctimonialium ꝓuiſore
de ſenioꝝ conſilio ꝛ abbatis impe
rio licet inuitus monaſterio ꝟginũ
eſt prelatus. Cum ergo eis non ſo
lum corpoꝝ neceſſaria ſed etiã ani
marũ pabula ↄtinue ꝛ inculpabilit̃
miniſtraret. dyabolus ei inuidens
ſtuduit qualiter ꝓſperum eius cur
ſũ obiectu criminis impediret. Nã
vnã virginẽ que pre foribus erat i
adulteriũ traxit ꝛ intumeſcente vte
ro cũ iam celari non poſſet tantus
pudor et dolor omnes virgines et
monachos vtriuſqꝫ monaſterȷ̃ cõ
ſternauit ꝙ ſolus Pelagius vtpo/
te eorũ familiaris atqꝫ prepoſit⁹ ſi
ne iudicio et examinatiõe ab omni
bus ↄdemnat̃. Qui foras cũ igno
minia pellit̃ et i quodam rupis ſpe
cu recludit̃. ſibi qꝫ monachorũ ſeue
riſſimus deputat̃ qui ſibi panez or
deaceũ ꝛ aquam tenuiſſime miſtra
ret. q̃bus geſtis monachi rceſſerũt
et ſolũ ibi Pelagiũ ibi reliquerunt.
At ille patienter omnia ſuſtinẽs in
nullo turbat⁹ fuit. ſed gratias ſem
per deo referẽs per ſanctoꝝ exem
pla ſe ↄtinue ↄfortabat. Tandẽ cũ
finem adeſſe cognouiſſet abbati et

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf